

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

*Duminica a 7-a după Paști
(a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic)*

**ASTĂZI, 16 iunie:
Sfântul Ierarh Martir Neofit
Cretanul, Mitropolitul Țării
Românești**

**Troparul Sfântului
Ierarh Martir Neofit
Cretanul, Mitropolitul
Țării Românești
Glasul 1**

Pe păstorul cel vrednic și
înțelept al Țării
Românești, pe Sfântul
Ierarh Neofit, vlăstarul
Cretei și luminătorul
credincioșilor, să-l cinstim
astăzi cu bucurie, că,
punându-și viața pentru
păstoriții săi, a dobândit
slava cea veșnică de la
Hristos, Căruia se roagă
pentru noi.

**Condacul Sfântului
Ierarh Martir Neofit
Cretanul, Mitropolitul
Țării Românești**

Glasul 3

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu învățăturile și cu sfințenia vieții, pe popor l-ai luminat, Sfinte
Ierarhe Neofite, robilor le-ai dăruit slobozire, pe stăpâni i-ai sfătuit
spre dreptate, iar acum, fiind în ceruri, te rogi fierbinte lui
Dumnezeu pentru noi.

Evanghelia Duminicii

Ev. Ioan 17, 1-13

În vremea aceea Iisus, ridicându-și ochii
către cer, a zis: Părinte, a venit ceasul!
Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te
preaslăvească, precum I-ai dat stăpânire
peste tot trupul, ca să dea viață veșnică
tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui. Și
aceasta este viața veșnică: Să Te
cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu
adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai
trimis. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe
pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l
fac, l-am săvârșit. Și acum, preaslăvește-
Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava
pe care am avut-o la Tine mai înainte de
a fi lumea. Arătat-am numele Tău
oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din
lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și
cuvântul Tău l-au păzit. Acum au
cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de
la Tine, căci cuvintele pe care Mi le-ai
dat, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și
au cunoscut cu adevărat că de la Tine am
ieșit și au crezut acum că Tu M-ai trimis.
Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume
Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat,
că ei sunt ai Tăi. Și toate ale Mele sunt
ale Tale și ale Tale sunt ale Mele și M-
am preaslăvit întru ei. Și Eu nu mai sunt
în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la
Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele
Tău pe cei pe care Mi i-ai dat, ca să fie
una, precum suntem Noi. Când eram cu
ei în lume, Eu îi păzeam în numele
Tău pe cei pe care Mi i-ai dat; și i-am
păzit și n-a pierit niciunul dintre ei, decât
numai fiul pierzării, ca să se împlinească
Scriptura. Iar acum vin la Tine și pe
acestea le grăiesc în lume, pentru ca
bucuria Mea să o aibă deplină în ei.

SÂMBĂTĂ 22 iunie 2024

MOȘII DE VARĂ

**Ultima zi din șirul slujbelor pascale
de pomenire a celor răposați**

Cronică parohială

ZIUA EROILOR LA BISERICA NOASTRĂ

În acest an, la sărbătoarea Înălțării Domnului, Bunul Dumnezeu ne-a binecuvântat cu o ploaie bogată, ce s-a revărsat din cer pe tot parcursul Sfintei

Conform tradiției deja consacrate, la slujba de pomenire au fost invitați și au participat și copiii. Mai întâi, grupul de elevi din Clasa Pregătitoare de la Școala „George Călinescu”, însoțiți de domnul Învățător Daniel Șutu, au participat și la Sfânta Liturghie și ne-au bucurat sufletele cântând la momentul convenit rugăciunea „Tatăl nostru”.

După săvârșirea Sfintei Liturghii, a fost oficiată slujba de Pomenire pentru Eroii, urmată de o scurtă

Liturghii. Iar ploaia nu a schimbat doar înfățișarea parcului parohial și ci programul manifestării legate de Pomenirea Eroilor Neamului Românesc, care s-a desfășurat de data aceasta în lăcașul Sfintei Biserici.

cateheză adresată copiilor, dar utilă și adulților, despre importanța cultului eroilor și modalități prin care să le urmărim exemplul de jertfelnicie și curaj, raportate contextului în care trăim astăzi.

În încheierea manifestării, elevii din clasa I-a A, „Licuricii” de la Școala „Carol I”, însoțiți de doamna Prof. Constanța Cristea, ne-au oferit un emoționant recital de cântece patriotice adecvate momentului.

Osteneala micuților invitați a fost răsplătită cu generozitate de creștinele care au purtat pentru slujbă tradițională și gustoase produse specifice sărbătorii: cozonac, ouă roșii, pască, dulciuri, băuturi răcoritoare, spre bucuria copiilor.

Minunea Sfântului Spiridon de la Sinodul I Ecumenic

Puțină carte a învățat Sfântul Spiridon, după cum știm. Acest lucru totuși nu l-a împiedicat să vină și să ia parte la Sinodul I Ecumenic pe care l-a convocat Împăratul Constantin cel Mare în anul 325 d.Hr., ca să se astupe gura lui Arie și să-l caterisească. Acest înfricoșător eretic, după cum știm, învață că Hristos nu este Dumnezeu, ci creatură și făptură a lui Dumnezeu. Această învățătură eretică a lui a provocat un adevărat cutremur și a tulburat întreaga Biserică creștină.

În acest sinod, pe de o parte, s-a prezentat Arie cu iscusii lui retori și cu episcopii care-i erau adepți. Și aceștia erau Eusebie al Nicomidiei, Theagene al Niceei și Macarie al Calcedonului. Împreună cu aceștia, cu încuviințarea împăratului, au venit și au șezut în sinod și destui filosofi de același cuget cu Arie, ca apărători ai lui. Printre aceștia se distingea și un filosof păgân, Evloghie, care era considerat nebiruit în meșteșugul dialecticii, în sucirea cuvintelor și în sofismele lui.

În tabăra ortodocșilor erau adunați 317 cuvioși arhieriei și clerici. Printre aceștia se distingeau Sfinții Nicolae al Mirelor și Alexandru, care era încă preot, Episcopul Eusthatie al Antiohiei, Pafnutie din Tebaida, Atanasie cel Mare, pe atunci diacon al Bisericii alexandrine, Episcopul Spiridon al Trimitunde și mulți alții. Cel din urmă, bineînțeles, nu se distingea prin cultura și educația lui. Se distingea totuși prin simplitatea și smerenia lui. Era un vas nedeșertat din comorile cerești. Era un sălaș al Duhului Sfânt. Din clipa în care a intrat în sala sinodului, inima îi bătea tare și se ruga cu credință adâncă și cu rugăciune a minții să lumineze Dumnezeu, astfel încât la sfârșit să strălucească adevărul.

„Părinte, proslăvește-L pe Fiul”, zicea și repeta neîncetat cu lacrimi în ochi. Dragostea lui față de slăvitul nostru Mântuitor Hristos îi ardea tot trupul și îl umplea de nebiruită putere.

În discuția pe care a aprins-o înfricoșatul Arie prin cultura lui filosofică, cu șiretenia și cu limbuția lui, dar și cu adepții săi retori care îl întăreau, arunca adevărate fulgere împotriva adevărului și a Bisericii lui Hristos. Orele treceau fără un rezultat pozitiv. La un moment dat mai ales, unul dintre cumplitii retori ai lui Arie, păgânul Evloghie, a adus asemenea argumente și cu atâta măiestrie meșteșugite, încât se putea crede că dreptatea se afla de partea lor. Apărătorii adevărului creștin și însuși Atanasie cel Mare au tăcut. O tăcere de moarte s-a întins timp de câteva secunde în marea sală a sinodului. În acea clipă, Sfântul nostru s-a ridicat de la locul său și a cerut să vorbească. Încet, a înaintat la tribună.

Adepții ereticului au început a râde de cum l-au văzut. Ceilalți Părinți s-au întristat. Știau, fără îndoială, că Sfântul era curat și virtuos. Totuși era un om simplu și cu puțină carte și fără ceea ce obișnuim să numim, în chip lumesc, înțelepciune și cunoștință. Cum ar putea, așadar, smeritul păstor să o scoată la

capăt cu un retor înțelept și abil. De aceea erau supărați și unii chiar se străduiau să-l împiedice să vorbească. Se temeau ca nu cumva retorul cel dur și crud să caute să rădă de el. Sfântul Spiridon totuși insista. Și împăratul i-a dat cuvântul. Iarăși o tăcere mormântală s-a întins peste sală. Prietenii lui Arie își ascundeau cu dificultate disprețul, în timp ce Părinții îl priveau pe bătrân cu sentimente de respect, dar și cu nedumerire. Într-o clipă, marele Spiridon, rupând tăcerea, se întoarce către filosof și cu un glas ferm începe să-i spună:

– Ascultă, înțeleptule, Unul este Dumnezeu. Acesta prin Cuvântul Său și prin Duhul Său a creat toată lumea. Și pe cele pe care le vedem, și pe cele pe care nu le vedem. Acesta a plăsmuit și minunata și extraordinara făptură care este omul. Acest Cuvânt al lui Dumnezeu este Fiul lui Dumnezeu adevărat și deoființă cu Tatăl. Pentru propria noastră mântuire, credem că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut și om și S-a născut dintr-o Fecioară, Fecioara Maria. A crescut ca om acolo, în Nazaret, a propovăduit trei ani și apoi a fost răstignit și îngropat ca om. Apoi a înviat ca Dumnezeu după trei zile și ne-a înviat și pe noi împreună cu El, și ne dăruiește viață veșnică și nesticăcioasă. Cuvântul lui Dumnezeu, după Învierea Lui, a rămas pe pământ patruzeci de zile și apoi S-a înălțat la cer, de unde a și trimis pe pământ, după zece zile, Preasfântul Duh, Care de atunci rămâne în Biserică. Cuvântul lui Dumnezeu, credem încă, va veni iarăși într-o zi să judece întreaga lume. Iar noi vom învia și ne vom înfațișa înaintea Lui ca să dăm socoteală Lui pentru toate faptele, cuvintele și gândurile noastre.

– Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, este de o ființă cu Tatăl, de un tron, de o cinste, de o slavă cu El. Unul este Dumnezeu. Trei Persoane totuși, trei Ipostasuri, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Aceste trei Persoane, un singur Dumnezeu, o singură fire, sunt pentru mintea omului ceva negrăit și necuprins. Așa cum este cu neputință să pună cineva toată apa mării într-un pahar, tot așa este cu neputință minții omenești limitate să cuprindă și să înțeleagă nesfârșirea dumnezeirii. Ca să dau totuși o explicație cuvintelor mele, să mă ierte Cel Preabun că voi folosi acest exemplu palpabil.

Atunci Sfântul a băgat mâna stângă în buzunar și a scos o cărămidă și, arătând-o tuturor, a făcut cu dreapta lui semnul crucii și a zis: „În numele Tatălui”.

Și s-a crăpat cărămida. Părinții care urmăreau scena s-au cutremurat de-a dreptul. Fiindcă odată cu cuvintele Sfântului, focul cu care fusese arsă cărămida s-a înălțat deasupra.

– Și al Fiului.

Și apa cu care fusese înmuiată cărămida a curs jos.

– Și al Duhului Sfânt.

Iar lutul a rămas în mâna lui.

(continuare în pagina a patra)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

•Duminica, 16 iunie,

- ora 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- Ora 18.00 - Paraclisul Maicii Domnului

•Vineri, 21 iunie 2024,

- 18:00 Slujba Agheasmei și Acatistul Sfântului Duh, cu rugăciuni de mulțumire, cu dezlegări și rugăciuni speciale pentru elevii și studenții care se află în examene și pentru diferite trebuințe; citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

•Sâmbătă, 22 iunie 2024,

MOȘII DE VARĂ

- 07:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților
- 18:00 Slujba Vecerniei
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

(continuare din pagina a treia)

– Fraților ai mei și Părinților, a continuat făcătorul de minuni, așa cum cărămida alcătuiește un singur lucru, o singură fire, dar este întreită – foc, apă și pământ –, la fel și Sfântul Dumnezeu. Chiar dacă nu trebuie să asemănăm firea cea nezidită și mai presus de fire cu o creatură zidită și stricăcioasă, cu toate acestea, pentru a face înțelese cele neînțelese – să ne ierte nesfârșita Lui milă – spunem și întărim: „Dumnezeu este Unul după fire. Dar după Persoane sau Ipostasuri este treimic: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt”.

Cuvintele Sfântului i-au uimit pe toți cei de față. Sala a răsunat de slavoslovii către Dumnezeu și de laudele Părinților. „Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeu nostru? Tu ești Dumnezeu, Cel ce faci minuni” (Psalmi 76, 14, 15). Arie și adepții lui s-au rușinat cu adevărat. Filosoful, smerindu-se, recunoaște și mărturisește deschis înfrângerea lui:

– Cuvintele tale m-au convins, sfinte bătrâne, și minunea mi-a dat certitudinea că ai dreptate. Cred acum. Cred cu toată puterea sufletului meu că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, de o ființă cu Tatăl. Lacrimi de bucurie curgeau din ochii tuturor și mai întâi din ochii filosofului păgân, care s-a grăbit să primească botezul și să devină creștin. Adevărul a triumfat încă odată. Și s-a adăugat: „Nu în cuvinte de înduplecare ale înțelepciunii omenești, ci în adevărarea Duhului și a puterii” (I Corinteni 2, 4). Adică nu prin cuvintele ademenitoare ale înțelepciunii omenești, ci prin dovada dumnezeieștii puteri care, prin minunea care a avut loc, a adevărit învățătura. Iată cum era Sfântul nostru. Arzător, râvnitor în credință, luminat de Dumnezeu.

(sursa: doxologia.ro, Sfântul Ierarh Spiridon, Episcopul Trinitundeii, Făcătorul de minuni. Viața * Minunile * Canon de rugăciune, Editura Doxologia, pp. 99-105)

